

ประกาศเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
เรื่อง เผยแพร่ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ต่อการตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ.๒๕๖๕
*****

ด้วย เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น มีความประสงค์จะจัดทำเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ.๒๕๖๕ เพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ตำบลเขาสวนกวาง ประกอบด้วย

๑. เทศบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕
๒. เทศบัญญัติการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕
๓. เทศบัญญัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.๒๕๖๕

เนื่องจากการตราเทศบัญญัติดังกล่าว อาจมีผลกระทบต่อประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง และประโยชน์สาธารณะทั้งในทางตรงและทางอ้อม จึงต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.๒๕๔๘ โดยมีรายละเอียดการรับฟังความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑. ขอความร่วมมือ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ.๒๕๖๕ ให้ประชาชนได้รับทราบ ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ.๒๕๖๕ โดยปิดประกาศประชาสัมพันธ์ ณ เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน
๓. แสดงความคิดเห็นด้วยตัวเองได้ที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง หรือช่องทาง ดังต่อไปนี้

- แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ โดยส่งจดหมายมายังที่ทำการเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เลขที่ ๓๔๙ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคำม่วง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น ไปรษณีย์ ๔๐๒๘๐

- แสดงความคิดเห็นผ่านทาง เว็บไซต์ : เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง (<https://www.khaosuankwang.go.th>)

แสดงความคิดเห็นผ่านทางโทรศัพท์/โทรสาร หมายเลข ๐๔๓-๔๔๔-๐๒๑ ต่อ ๑๐๓

๔. จัดเวทีประชาพิจารณ์ เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมนึก เต็มธนกิจไพศาล)

นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

-ร่าง-

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวางว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

เหตุผล

โดยมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ได้

เนื่องจากปัจจุบัน เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ยังมิได้ตราเทศบัญญัติว่าด้วยเรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ออกมาบังคับใช้ ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรฐานการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ จึงอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเขาสวนกวางและผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ตั้งแต่เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับกฎระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกันเทศบัญญัติ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้เพื่อไว้ขายหรือการค้าหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นงานอดิเรกการมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ หรือ ผู้ให้อาหารสัตว์นั้นเป็นประจำด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ชากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเขาสวนกวางโดยเด็ดขาดได้แก่

๕.๑ งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๕.๒ ปลาปิ้งนยา / ปลาช่อนอเมซอล

๕.๓ คางคกไฟ

๕.๔ สัตว์ดุร้ายต่างๆ

๕.๕ สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

๕.๖ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

๖.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๖.๑.๑ พื้นที่ฝั่งเมืองประกาศเป็นเขตพยานิชัยกรรมและเขตประชากรหนาแน่น (ประชากรไม่น้อยกว่า ...๗๕... คน/ตารางกิโลเมตร)

๖.๑.๒ พื้นที่ฝั่งเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์

ศิลปวัฒนธรรมไทย

๖.๑.๓ สถานที่ท่องเที่ยว

๖.๒ ให้พื้นที่ในชุมชน/หมู่บ้านต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด

ดังนี้

๖.๒.๑ ช้าง ไม่เกิน ๓ ตัว

๖.๒.๒ ม้า ไม่เกิน ๕ ตัว

๖.๒.๓ การเลี้ยงสุกร ไม่เกิน ๕ ตัว

๖.๒.๔ โค กระบือ แพะ แกะ ไม่เกินประเภทละ ๑๕ ตัว

๖.๒.๕ สุนัข แมว ประเภทละไม่เกิน ๒๐ ตัว

๖.๒.๖ การเลี้ยงไก่ ไม่เกิน ๓๐ ตัว

๖.๒.๗ นก ไม่เกิน ๒๐ ตัว

๖.๒.๘ เป็ด ไม่เกิน ๒๐ ตัว

๖.๒.๙ ห่าน ไม่เกิน ๑๐ ตัว

ท้องถิ่น

๖.๒.๑๐ สัตว์อื่นนอกจาก ข้อ (๑) - (๔) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน

๖.๒.๑๑ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ

๖.๒.๑๒ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกับสัตว์สู่คน

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๗ กรณีการเลี้ยงสุกร และสัตว์ปีก ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก ฟาร์มจะต้องผ่านมาตรฐานที่กรมปศุสัตว์กำหนด หรือผ่านมาตรฐานที่กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการนั้นกำหนด และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

๗.๑ สถานที่ตั้ง

๗.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๗.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๗.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๗.๒.๑ อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๗.๒.๒ พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่เฉอะแฉะเว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๗.๒.๓ หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๗.๒.๔ คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๗.๒.๕ การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๗.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๗.๓.๑ การระบายน้ำ

- รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

- น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๗.๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

- อาศัยใกล้เคียง
- ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงหรือกำจัดให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้
- นอกสถานที่
- ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นที่รำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง
  - การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไป
  - ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

- ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๗.๓.๓ การกำจัดซากสัตว์ห้ามทิ้งในถังขยะ หรือสถานที่รองรับขยะ ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๘ ผู้ใดมีความประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๗ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านผู้ที่ได้รับผลกระทบ และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

๘.๑ การเลี้ยงสุกร

๘.๑.๑ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะห่างที่ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

๘.๑.๒ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ เมตร

๘.๑.๓ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๒,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

๘.๑.๔ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ เมตร

๘.๒ การเลี้ยงสัตว์ปีก

๘.๒.๑ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะห่างที่ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

๘.๒.๒ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๒,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ เมตร

๘.๒.๓ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

๘.๒.๔ สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ เมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมหลักฐานต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
  - ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
  - ๓) ใบรับรองความเป็นเกษตรกรจากปศุสัตว์
  - ๔) เอกสารการประชาคม
  - ๕) ใบรับรองการขออนุญาตก่อสร้าง
  - ๖) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน / สัญญาเช่า/ หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน
  - ๗) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม
- ประกอบการศึกษา
ทั้งนี้จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการขออนุญาตตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขา

สวนกวางกำหนด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลเขาสวนกวางตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย (รายละเอียดค่าธรรมเนียมตามบัญชีแนบท้ายเทศบัญญัตินี้)

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันจากเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๐ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือตามกฎหมายที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเจ้าของสัตว์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขปรับปรุงแก้ไขและการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชนนอกจากจะต้องระวางโทษตามเทศบัญญัติแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว

ข้อ ๑๑ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะแล้วก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเขาสวนกวางในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลตำบลเขาสวนกวาง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายสมนึก เต็มธนกิจไพศาล)

นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

วันที่.....

* อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
 ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
 เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u>	
๑	ช้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔	สัตว์อื่น ๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู</u>	
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

-ร่าง-

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวางการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

เหตุผล

ในปัจจุบันได้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ รวมถึงตัวประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน จึงเห็นสมควรในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ โดยในปัจจุบัน เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ยังมีได้ตราเทศบัญญัติว่าด้วย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท คาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕ ออกมาบังคับใช้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงเห็นควรให้ตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยเป็นการสมควรตราเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕ อาศัยตามมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล และผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตรา เทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับกฎระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกันเทศบัญญัติ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการประเภทคาราโอเกะ

ข้อ ๕ ให้การประกอบกิจการคาราโอเกะเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

ให้ผู้ดำเนินการกิจการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา และโรงพยาบาล

ข้อ ๗ ลักษณะของสถานประกอบกิจการ

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ต้องเหมาะสมต่อการป้องกันเสียง และความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ

(๒) พื้นที่ประกอบการบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ต้องเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือน

ข้อ ๘ บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โຕ้ะ และแก้อี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีหรือป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนภายในสถานประกอบกิจการ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (L_{Aeq}) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบล

(๒) วิธีการตรวจวัดระดับเสียง

(๒.๑) กำหนดจุดวัดระดับเสียง

(ก) บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก

(ข) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่สูงจากระดับพื้นห้อง ประมาณ ๑.๒๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง และที่ระดับ ๑.๕๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ยืน

(๒.๒) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่สถานประกอบการเปิดให้บริการ โดยทำให้การตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาหาระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq}) และค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) เพื่อไม่ให้เกินค่าที่กำหนด

(๓) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๔) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการเมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลหรือวิธีการอื่นใดแก่ผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขหรือบรรเทาอันตรายที่เกิดจากการได้ยินเสียงดัง

(๕) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะที่ให้บริการ และสามารถพิจารณาป้องกันตนเองได้

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการจัดระบายอากาศที่เพียงพอตามตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศแนบท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม ดังนี้

(๑) ให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เหมาะสม ตามตารางกำหนดความเข้มของแสงแนบท้ายเทศบัญญัตินี้

(๒) กรณีที่มีการใช้แสงเลเซอร์ ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบจากผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้งว่า แสงเลเซอร์ที่ใช้นั้น จัดอยู่ใน Class ๑ ที่ใช้สำหรับสถานบันเทิงเท่านั้น

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย ดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตูหรือทางออกหรือทางหนีไฟที่เพียงพอ กับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคาร ให้สามารถออกหรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทันหากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อ ระบบปกติขัดข้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการ เข้าไปในสถานประกอบกิจการมากจนทำให้เกิดการ แออัดเกินไป

(๓) ต้องจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อความสะดวกต่อการสัญจรและ ความปลอดภัยภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๓ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์ แสดงอย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือในชั้น ต่างๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้อง ส้วมและห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๕) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะดวกสบาย และได้รับการดูแลรักษาความ สะอาดอยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการที่เป็นสถานที่จำหน่าย หรือมีการปรุงประกอบ หรือจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะตามที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลตำบล เขาสวนกวาง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนิน กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่ เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและ หลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)

(๓) หนังสือยินยอมรับกำจัดจากสถานประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล (กรณีส่งไปกำจัดที่อื่น)

(๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด)

(๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด)

(๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับคำขออนุญาตหรือคำขอต่อใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอและผู้ยื่นลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๕๐ วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ขยายเวลาแล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุก ๗ วัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ และสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายใน ๕๐ วัน (หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕
(ลงชื่อ)

(นายสมนึก เต็มธนกิจไพศาล)

นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

วันที่.....

ตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศ แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

สถานที่	วิธีการ		
	วิธีธรรมชาติ	วิธีกล (อัตราการระบายอากาศ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่า ของปริมาตรของห้องใน ๑ ชั่วโมง)	วิธีใช้ระบบปรับอากาศ (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง/ ตารางเมตร)
ห้องน้ำ ห้องส้วม	*	๔	๑๐
ที่จอดรถ (ที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน)	*	๔	-
ห้องปรุง ประกอบอาหาร	*	๒๔	๓๐
บริเวณที่นั่ง ส่วนแสดงดนตรีและส่วนเต้นรำ	*	๑๒	๑๐

ตารางกำหนดความเข้มของแสง แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕

บริเวณพื้นที่	ความเข้มของแสงสว่าง
พื้นที่ให้บริการ ได้แก่ ส่วนแสดงดนตรี ส่วนเต้นรำ และบริเวณที่นั่งฟังดนตรีสด	
๑) พื้นที่ให้บริการทั้งหมดในขณะที่เตรียมสถานที่ให้บริการ	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
๒) พื้นที่ให้บริการต่างๆ ในขณะที่เปิดให้บริการ เช่น ส่วนแสดงดนตรีหรือมีเสียง	ให้มีแสงสว่างเพียงพอที่พอจะมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
-ห้องน้ำ ห้องส้วม	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์
-ห้องปรุง ประกอบอาหาร	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
-ช่องทางเดินภายในอาคาร	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์
-ที่จอดรถ	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์

-ร่าง-

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวางว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียจากอาคาร อันเป็นการช่วยลดปริมาณน้ำเสียและปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น ก่อนระบายลงแหล่งระบายน้ำ เนื่องจากปัจจุบัน เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ยังมิได้ตราเทศบัญญัติว่าด้วยเรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ ออกมาบังคับใช้ เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เห็นควรให้ตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเขาสวนกวางและผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ตั้งแต่เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย สำนักงานเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับกฎระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกันเทศบัญญัติ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจับพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสูบน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

“แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คู คลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่เป็นของเอกชนซึ่งมีทางเชื่อมต่อหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลและพนักงานเทศบาลอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ และยังไม่มีกฎหมายใดกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการกำจัดน้ำมันและไขมันสำหรับอาคารประเภทนั้น

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๕ ติดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารใดอยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่เทศบัญญัติมีผลใช้บังคับก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันเช่นเดียวกัน

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๗.๑ เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นหรือพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติกำหนด

๗.๒ สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน

ข้อที่ ๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองตามข้อ ๖ ทำการดูแลรักษาเก็บขนน้ำมันหรือไขมันในบ่อดักไขมันไปกำจัดและซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ปกติ

ข้อ ๙ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามข้อ ๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดให้เสียค่าปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันนั้นเป็นต้นไป จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเวนการปฏิบัติตามเทศบัญญัติตามความจำเป็นและความเหมาะสมของอาคารและพื้นที่บางแห่ง อาทิเช่น พื้นที่บนเขา พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ในชนบท เป็นต้น

ข้อ ๑๓ ให้นายกเทศมนตรี รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการเป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมนึก เต็มธนกิจไพศาล)

นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

วันที่.....

แบบสอบถามความคิดเห็น
การจัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง
เรื่อง ..... พ.ศ.....
เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น
*****

ชื่อ-สกุล.....
 หมู่ที่.....ตำบล..... อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เรื่อง .....

พ.ศ. ....

๑. ....
 .....
 .....
๒. ....
 .....
 .....
๓. ....
 .....
 .....
๔. ....
 .....
 .....
๕. ....
 .....
 .....

-ขอขอบคุณทุกท่านที่ร่วมแสดงความคิดเห็น-